

мъртви, и ний са управлявами отъ духа на майките си. Игото ни, и туй дѣто търпишъ това иго, показватъ че сме жени.

Каска. Наистина, казватъ че сенаторите утрѣ щали да утвърдїжтъ Цезаря за царь, и той ще носи короната по сухо и по море, вредъ другадѣ, освѣнъ тукъ въ Италия.

Кассий. Тогазъ и азъ ще знамъ защо носѣхъ този ножъ. Кассий отъ робство ще отърве Кассия: въ това вий богове правите слабитѣ най силни, въ това, вий богове, тираните надвивате. Нито каменини кули, нито зидове отъ лѣнъ тучъ, нито безвъздухъ тъмница, нито яки желѣзни вериги могатъ да въздържатъ силата на духа; но живота, уморенъ отъ тѣзи желѣзни огради, никога неостава безъ сила да са освободи отъ себе си. Ако азъ знаѣхъ това, нека и сичкия свѣтъ знае, че тази частъ на тиранията, отъ която азъ теглѣхъ, могж., когато щж., да я отърсѣхъ отъ себе си.

Каска. Така и азъ, така и съ мой робъ има въ рѫцѣтѣ си силата да уничтожи робството си.

Кассий. И защо тогазъ Цезаръ да е тиранинъ? Горкий човѣкъ! Знамъ че не би билъ вълкъ, ако не гледаше че Римляните сѫ овцѣ; не би билъ левъ, ако Римляните не бѣхъ сърни. Тѣзи които набързо искашъ да запалїжтъ силенъ огнь, подклаждатъ го съ слаби сламки. Каквътъ е Римъ, каквътъ боклукутъ, каква мърша, когато служи за ничтожното вещество, съ което да се освѣтлява таквътъ мерзостенъ човѣкъ като Цезаря! Но, О, скърбъ! до къдѣ ма отвлече. Може би да говоришъ това на единъ доброволенъ робъ; тогазъ азъ знамъ че трѣбва да отговарямъ за думитѣ си. Но азъ съмъ вооруженъ, и равнодушенъ къмъ съка опасностъ.

Каска. Ти говоришъ на Каска, който не е присмѣхулецъ — преносчикъ. Дръжъ рѣката ми; бжди съзаклятие за исправлението на сичкитѣ тѣзи оплаквания и никой краѣ не ще стѫпи въ това по надалечъ отъ моя'.